

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věc

žalobce: L. Z., narozený X, bytem X,
zastoupený: Mgr. Jiří Weigl, advokát se sídlem Pražská 530/1, 276
01 Mělník,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 3.10.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2022 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 25.7.2022 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 11.4.2022 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9.885,-Kč, ve lhůtě do
jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce
advokáta Mgr. Jiřího Weigla na účet číslo 1260153016/3030, VS 43422.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 3.10.2022 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného
rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2022 č.j. X, jehož kopii připojil, jímž bylo rozhodnuto
takto:
Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 11.4.2022 se zcela mění

tak, že podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se účastníku řízení od 6.9.2022 odnímá invalidní důchod.

2. **V odůvodnění rozhodnutí ze dne 25.7.2022 č.j. X** žalovaná mimo jiné uvedla, že rozhodnutím č.j. X ze dne 11.4.2022 přiznala žalobci od 23.11.2021 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 8 152 Kč měsíčně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 19.1.2022 byl žalobce podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), uznán od 23.11.2021 invalidním pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40%. Dále bylo uvedeno žalovanou k námitkám žalobce, že jeho zdravotní stav byl posouzen komplexně a nad rámec rozsahu jeho námitek. Na základě zjištěných skutečností posoudil lékař ČSSZ pracovní schopnost žalobce, která v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 10%. A poněvadž žalovaná považuje posudek lékaře ČSSZ ze dne 14.6.2022 za přesvědčivý a úplný ve smyslu § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), konstatovala, že dle § 39 odst. 1 zákona, není žalobce invalidní, proto nemohla námitkám žalobce vyhovět. Dle lékaře ČSSZ je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddílu B, položce la) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5 až 10%, lékař ČSSZ určil míru poklesu na horní hranici procentního rozmezí, tj. 10%, a tato procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Také bylo uvedeno, že na základě takto provedeného přezkumu dospěl lékař ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr lékařky OSSZ Sokolov ze dne 19.1.2022 nelze potvrdit, neboť nadhodnotila míru zdravotního postižení žalobce a jeho zdravotní stav neodpovídá invaliditě. Rovněž bylo uvedeno, že s ohledem na výše uvedené se žalobci odnímá invalidní důchod od 6.9.2022, tj. ode dne následujícího po uplynutí období od 6.8.2022 do 5.9.2022, za které již byla dávka invalidního důchodu vyplacena. V případě, že dojde k vyplacení již nenáležící dávky za následující období, je žalobce povinen tento přeplatek vrátit zpět ČSSZ.
3. **V žalobě** žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože je přesvědčen, že rozhodnutí ze dne 25.7.2022 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a je tedy nezákonné a nesprávné, navíc je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Také bylo namítáno, že byl vypracován (revizní) lékařský posudek blíže nespecifikovaným lékařem žalované, avšak s ním žalovaná žalobce nikdy neseznámila a tak neměl možnost se k poznatkům uvedeným v předmětném posudku nikterak vyjádřit. Pokud by byl žalobce obeznámen se skutečností, že se žalovaná zabývá možností nejen nepřiznat mu invaliditu druhého stupně, ale též mu odejmout invaliditu prvního stupně, mohl žalobce poskytnout některý z dokumentů ze své zdravotnické dokumentace svědčících v jeho prospěch, kterou posuzující lékař žalované neměl k dispozici, např. ambulantní zpráva FN Plzeň, Kliniky pneumologie a ftizeologie, ze dne 4.7.2022, ze které jednoznačně vyplývá doporučení lékaře týkající se důvodnosti trvání invalidity. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ani nevyplývá, na základě čeho lékař žalované stanovil snížení pracovní schopnosti právě jen o 10%, v důsledku čehož žalobce pozbyl nároku na přiznání invalidního důchodu. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 25.7.2022 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení, požadoval i náhradu nákladů řízení bez specifikace.

4. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu** Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.1.2022 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně ode dne 23.11.2021 s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, odd. B, položce 3b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 14.6.2022 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, odd. B, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.
5. **Žalovaná dne 11.10.2022** ve svém vyjádření k žalobě mimo jiné uvedla, že s ohledem na námitky žalobce navrhuje důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., když za současného stavu nadále setrvala na svém rozhodnutí ze dne 7.7.2022. Ze zaslání **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 25.7.2022 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 1.8.2022.
6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 22.12.2022 za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství (žalobce nebyl přítomen). V posudku komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý. PK MPSV dále v posudku konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je plicní sideróza obráběče kovů cytologicky i histologicky verifikovaná, s CT obrazem hypersenzitivní pneumonitidy. Z dostupné odborné dokumentace vyplývá, že opakovaně provedená funkční plicní vyšetření (spiometrie) neprokazují ventilační poruchu, ale přiměřenou ventilaci s přiměřenými plicními objemy i průtoky s přiměřenou inflací plic a přiměřenou rezistencí v dýchacích cestách, přit. pouze snížení plicního transferfaktoru (TLCO) střední tíže. V souhrnu provedených plicních kontrol je žalobce normosaturován, eupnoický, bez patologického poslechového nálezu, ponámahově dušný na úrovni funkční klasifikace NYHA II, s drobným uzlinkovým krčním syndromem. V souladu s výše uvedenými skutečnostmi a na základě hodnocení stavu internistou v komisi hodnotila PK MPSV dané postižení funkčně jako lehké s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddíl B, položka 5a) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace byla dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10%,

celkově činí 20%, což neodpovídá žádnému stupni invalidity. Invalidita neuznána ve shodě s lékařem ČSSZ i při odlišném procentním ohodnocení ztráty pracovní schopnosti. Dle komise žalobce není schopen výkonu těžké fyzické práce, práce s kovy, v nevhodných hygienických podmínkách (prach, výpary z chemických látek a barev), je schopen odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení. Závěrem komise ještě uvedla, že k datu 25.7.2022 neshledala funkční postižení takové závažnosti, které by v souladu s platnou legislativou bylo indikací k invalidizaci žalobce, jehož zjištěný zdravotní stav odpovídá statutu občana se zdravotním znevýhodněním. Invalidita prvního stupně uznaná OSSZ neodpovídala objektivnímu funkčnímu korelátu vyplývajícímu z doložené odborné dokumentace. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

7. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 22.12.2022 byl **proveden výslech žalobce** v přítomnosti jeho zástupce dožádaným Okresním soudem v Sokolově **dne 1.2.2023**, kdy žalobce setrval na podané žalobě a s ohledem na své plicní onemocnění nesouhlasil se závěry posudku PK MPSV a namítal, že jeho zdravotní stav nebyl posouzen pneumologem.
8. Následně k žádosti zdejšího soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek po jednání konaném dne 20.3.2023** za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství (žalobce nebyl přítomen). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (25.7.2022) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, a datum vzniku/změny invalidity bylo stanoveno 23.11.2022 (ukončení PN); doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace pneumologa byl při jednání komise zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronická hypersenzitivní pneumonitis z expozice anorganickým prachům a chemickým látkám používanými při obrábění kovů (BALte neaktivní, 0,4% lymfocytů, převaha makrofágů, dle PET 4/2022 popsán obraz hypersenzitivní pneumonitis), Dále sideróza plic obráběče kovů, ověřená z cytologie z BFSK, potvrzeno rovněž histologicky (přítomnost makrofágů s Fe pigmentem v BALte, histologicky potvrzeno 5/2021) a astma bronchiale středně těžké, eosinofilní, alergické (klinický obraz, IgE 855, ECP 109). Dále bylo uvedeno, že PK MPSV není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Sokolov ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, snížení plicních funkcí o 35-50% náležitých hodnot, v klidu SaG2 92 a vyšší, normální hodnota krevních plynů, snížení SaO2 nebo PaO2 po tělesné zátěži (např. 6 minutový test chůze), podle stupně snížení plicních funkcí. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 50% podle kapitoly X, odd. B, položky 5b) přílohy k vyhlášce na horní hranici taxace (30-50%) s ohledem na koincidenci tří závažných plicních postižení a s ohledem na povolání obráběče kovů. Komise neshledala důvod pro použití § 3 odst. 1 ani § 4 odst. 1 citované vyhlášky, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 50%. Rovněž komise uvedla, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivých klimatických podmínkách, v prašném prostředí, je schopen práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Datum vzniku invalidity komise stanovila dnem ukončení výplaty nemocenských dávek ve shodě s OSSZ, platnost stanovena trvale, jedná se o chronické onemocnění. Závěrem ještě komise uvedla, že uvedení výroku v předchozím posudku, že nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, bylo pouze administrativní chybou. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i*

žalované.)

9. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

10. V **§ 3 odst. 1 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly komisí shledány, jak uvedeno shora.
11. Dle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
12. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
13. Podle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
14. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo

rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 25.7.2022, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

15. Žalobce se podanou žalobou domáhal uznání invalidity a to druhého stupně s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. **Po doručení doplnění posudku PK MPSV ze dne 20.3.2023** výše citovaného má soud za prokázané, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní, ale nikoli pro invaliditu prvního stupně**, jak bylo původně stanoveno posudkem OSSZ Sokolov, **ale pro invaliditu druhého stupně**, jak požadoval žalobce, proto je žaloba podaná důvodně. Za této situace **soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2022 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 11.4.2022 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku)** pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož až dle doplnění posudku PK MPSV, kdy byla provedena konzultace s pneumologem, je žalobce invalidní nadále od 23.11.2021 (ukončením PN, jak stanovil lékař OSSZ), ale jedná se o invaliditu druhého stupně, čehož se dožadoval žalobce, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 50%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobce v řízení o námitkách lékařem ČSSZ, který neuznal žalobce invalidním při přiznání míry poklesu pracovní schopnosti toliko 10%, proto bylo rozhodnutím žalované ze dne 25.7.2022 rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu žalobci od 6.9.2022. Přitom lékařem OSSZ byl dne 19.1.2022 žalobce uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně (míra poklesu 40%) od 23.11.2021. Také dle posudku PK MPSV ze dne 22.12.2022 žalobce nejprve nebyl uznán invalidním a míra poklesu byla stanovena 20%, když zdravotní stav žalobce byl posouzen pouze lékařem z oboru interního lékařství a nikoli pneumologem, jak bylo učiněno až po vyžádání doplňujícího posudku PK MPSV, jak uvedeno shora.
16. Navíc žalovaná vzhledem k tomu, že rozhodnutí ze dne 11.4.2022 bylo vydáno na základě žádosti žalobce o invalidní důchod ze dne 22.11.2021, měla správně rozhodnutím ze dne 25.7.2022 výrokem I. zamítnout žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona a výrokem II. dle § 56 odst. 1 písm. c) pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 zákona žalobci odejmout ode dne 6.9.2022 výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná však za situace, kdy žalobce nebyl shledán v rámci řízení o námitkách invalidním, zcela pominula rozhodnout o jeho žádosti o invalidní důchod. Tudíž nepostupovala v souladu s příslušnými ustanoveními zákona.
17. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je invalidní nikoli pro invaliditu prvního stupně, ale již od 23.11.2021 se jedná o invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity nikoli prvního ale rovnou druhého stupně již od 23.11.2021, a tedy i nárok na výplatu invalidního důchodu při splnění zákonných podmínek, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 35/2022-69 ze dne 3.4.2023. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
18. Soud ale neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nezákonné, jelikož bylo vydáno oprávněným správním orgánem po provedení řádného správního řízení a to na základě

podkladového posudku vypracovaného oprávněným posudkovým lékařem ČSSZ.

19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce v podání ze dne 29.3.2023 požadoval náklady řízení v celkové výši 9.884,49Kč a to za 4 úkony právní služby á 1.000,-Kč (*příprava a převzetí zastoupení, písemný návrh ve věci samé – žaloba, další porada s žalobcem dne 1.2.2023 a téhož dne účast u výsledku žalobce u dožádaného Okresního soudu v Sokolově*), tj. 4.000,-Kč, a za 4 režijní paušály á 300,-Kč, tj. 1.200,-Kč, za cestovné z Mělníka do Sokolova a zpět dne 1.2.2023 osobním automobilem zn. Škoda Superb Reg. zn. X ve výši 2.169,-Kč a náhradu za zmeškaný čas na cestě z Mělníka do Sokolova a zpět (8x půlhodina á 100,-Kč), tedy 8.169,-Kč. Jmenovaný advokát je plátcem DPH a proto ještě požadoval 21% DPH z uvedené částky, tj. 1.715,49Kč, tudíž celková částka činí zaokrouhleně 9.885,-Kč. Nárok je oprávněný, soud proto přiznal na nákladech řízení požadovanou částku 9.885,-Kč za požadované úkony právní služby výše uvedené, což je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g), § 13 odst. 4, § 14 odst. 1 a 3 i § 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce na jeho účet ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 3. dubna 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně